

Magazín klubu AUKRO BERANI ZLÍN

BERAN

Březen 2018

CENA 39 Kč

Zuzka Veselá
když se prohraje,
tak Ondra mlčí

Meluzín
vzpomínky
na finále
98/99

Fryšara

hra s maturitou
na krku

TOP 10

kdo ve Zlíně nejvíce
odtrénoval?

zarostlý bulldog

Zdeněk OKÁL

Novinka ve Zlíně

Milí čtenáři,

chtěl bych Vám poděkovat, že jste si zakoupili první vydání magazínu Beran, který pro Vás vydává klub Aukro Berani Zlín. Věřím, že čtení bude zajímavé pro všechny naše fanoušky.

O tom, zda budeme pokračovat ve vydávání magazínu, rozhodnete vy sami - fanoušci. Po sezoně, která se již chýlí do svého završení, se podle prodejnosti a ohlasů rozhodneme, zda se bude vydávat pravidelně a případně jak často.

Na co se budete moct těšit? Chceme Vám přibližovat současné i bývalé hráče jinak než jen ze sportovní roviny a ukazovat bohatou historii klubu. Již v průběhu tvorby prvního čísla nás napadlo mnoho dalších témat, v nichž bychom rádi zpovídali odchovance působící v zahraničí, partnery klubu, fanoušky, přibližovat zázemí klubu, uvádět

novinky z fanshopu a otevírat další zajímavá témata. Příští vydání, kde se pokusíme opravit veškeré nedostatky tohoto čísla, bude také obsahovat více stran.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na jeho výrobě podíleli především autorům a všem, kdo nám ochotně odpovídal na otázky.

Libor Kožík
marketingový manažer

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Libor Kožík

Redakce

Roman Ordelt, Jakub Kudláč (oba Zlinpress)
Karolína Václavková

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

marketing@hokej.zlin.cz

Odborné informace

Daniel Ostrčilík (Zlínský deník; daan.estranky.cz)

Fotografie

Jiří Zaňát (Zlinpress - str. 1 - 7, 10)
archív klubu (str. 8, 9, 12, 13)
Zlínský deník (str. 10 - Ernest Bokroš)
Libor Kožík (str. 8, 9 - úvodní, 14)
archív Zuzany Veselé (str. 11)

Korekce

Veronika Kožíková, Karolína Václavková

Tisk

EUR A, s.r.o.
J. A. Bati 5542, 76001 Zlín

BERAN

Magazín klubu AUKRO BERANI ZLÍN

PŘÍBĚH HOKEJOVÉHO ŽIVOTA

4 Zdeněk Okál

pokračovatel zlínské dynastie Okálů si vzpomíná na začátky ve zlínském Á-týmu a popisuje, proč je mu nejbližší tvrdý styl hokeje, kterým deptá soupeře.

TOP 10

8 Vládců zlínské střídačky

kdo vydržel na zlínské střídačce nejvíce utkání? A jaká jména se zapsala nesmazatelně do historie zlínského hokeje?

ŽIVOT S HOKEJISTOU

11 Zuzana Veselá

být partnerkou profesionálního hokejisty není med. Svůj příběh nám představí manželka zlínského kapitána Zuzana Veselá.

NOSTALGIE NA STADIONU

12 Těsně pod vrcholem

podruhé Zlín vyzval ve finále Vsetín, ale již ne v roli favorita, ale dopadlo to stejně. Mladý zlínský tým však ukázal soudružnost a talent.

VZPOMÍNKY NA SEZONU

13 Roman Meluzín

v sezoně 1998/99 se stal Roman Meluzín nejlepším střelcem týmu a zároveň dostal ocenění Nejslušnější hráč sezony. Jak vzpomíná na druhé stříbro?

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

14 Štěpán Fryšara

studovat a zároveň hrát hokej na profesionální hokej není nic jednoduchého. Více nám o tom poví devatenáctiletý zlínský talent Štěpán Fryšara

zarostlý bulldog

Zdeněk OKÁL

Roman Ordelt, foto: Jiří Zaňát

Příjmení Okál je ve zlínském hokeji synonymem srdce, vůle, bojovnosti a nasazení. V devadesátých letech se objevili v sestavě zlínských hokejistů bratři Zdeněk a Miroslav. Mladší z bratrů Miroslav zvedl v dubnu 2004 coby legenda a kapitán jako první nad hlavu mistrovský pohár po zisku historického titulu. V posledních sezonách pokračuje v úspěšné rodinné dynastii Zdeněk Okál mladší. Sága rodu Okálů pokračuje, štafetu nyní převzal třetí v řadě.

Stoprocentní nasazení, nezdolná bojovnost, zkrátka tvrdý styl hokeje, vyhledává řadu osobních soubojů a bojuje o každý metr ledové plochy - fanoušci ve Zlíně si opět zvykají na jmenovku OKÁL na drese zlínských beranů.

„Byl jsem k tomu vedený od táty. Vždy jsem ten, který vjede do skrumáže a vydoluje kotouč. I táta takhle hrával, zkrátka zblokovat střelu, dát gól a rvát se za tým,“ řekl sedmadvacetiletý útočník extraligového týmu Aukro Berani Zlín.

„Děda Okál hrával fotbal a přivedl mého tátu se strýcem před lety

postupem času se dostali až do A týmu. Oba dokázali v hokeji strašně moc, když jsem viděl tátu a strýce na ledě, hnalo mě to rovněž na led,“ pověděl úvodem současný pokračovatel hokejové ságy rodu Okálů, který již získal v nejvyšší soutěži více bodů než svůj otec, do strýce Miroslava, mu ještě mnoho schází

Kanadské intermezzo

Zdeněk neměl jednoduchou cestu do seniorského hokeje. Ve zlínské mládeži vyhrál mistrovský titul se starším dorostem v sezoně 2006/2007 a v následující sezoně vybojoval i stříbro s juniorkou.

V létě 2008 odešel do Kanady, působil v týmu Medicine Hat Tigers v rámci juniorské soutěže WHL. „Chtěl jsem zkusit něco jiného, naučit se řeč a

„Vždy jsem ten, který vjede do skrumáže a vydoluje kotouč. I táta takhle hrával, zkrátka zblokovat střelu, dát gól a rvát se za tým“

postana zimák. Vybrali si je do žákovských týmů a

rat se sám o sebe v cizím prostředí. Byla to skvělá příprava nejen pro hokejový život,“ řekl Okál, který zažil v zámoří i

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ SEZONU letos zažívá Okál, získal 28 bodů, na obrázku gólová asistence R. Bukatsovi

vážné zranění po pořezení zápěstí na ruce od soupeřovy brusle.

„Stalo se to ve druhé sezoně a málem to zapříčinilo konec s hokejovou kariérou. Operace se naštěstí vydařila, i když nemám stoprocentní cit v levé ruce, nicméně mě to neomezuje při hokejské činnosti. Lékaři ruku opravili výborně.“

„Ale hokejové působení v Kanadě dalo hodně, především co se týče přímočarosti a důrazu.“

Po dvou sezonách strávených v zámoří se vrátil zpět do Zlína. O místo v extraligovém áčku musel tvrdě bojovat a dokonce chtěl brusle pověsit na hřebík. Vedení klubu ho poslalo na zkoušku do prvoligové Třebíče, další sezonu strávil ve zlínské juniorce. Až na třetí pokus to vyšlo a v sezoně 2012/2013 patřil k extraligovému týmu. „Bylo hodně těžké se prosadit do A týmu. Hrál jsem tam tady skvělá nerace hrát jako Petr Čajánek, Petr Leška, Jaroslav Balaščík nebo Bedřich Köhler. Zlín měl tehdy našlapaný tým, možná i proto to vyšlo až na třetí pokus. Už jsem chtěl s hokejem skončit a objevily se myšlenky na jinou životní etapu. Ale přišla šance od pana Vlacha a důvěru jsem chtěl splatit dobrými výkony na ledě,“ uvedl.

Asi jsme měli vyhrát až napodruhé

A to se podařilo. Zdeněk dokráčel se Zlínem až do extraligového finále s Plzní a byl vyhlášen nováčkem roku v extralize. Svými góly rozhodl dramatické série play off s Vítkovicemi i Třincem a možná chybělo jen

šestí k tomu, aby poslal Berany ve finálové sérii s Plzní do mistrovské extáze. „V rozhodujícím sedmém zápase přišla ve druhém prodloužení obrovská šance, Holas (poznámka Petr Holík) trefil gólmana do ramene a odražený puk se podivně vrtěl na ledě a po dorážce skončil těsně vedle. Možná kdybych byl pravák, tak jsem to trefil. Zřejmě to tak mělo

být, aby vyhrála Plzeň a my až další rok,“ upřesnil Okál. Zlínský hokej vybojoval historicky první titul na jaře 2004 a mistrovský titul zvedl nad hlavu Zdeněkův strýc Miroslav. Druhý titul přišel na řadu přesně po deseti letech po výhře ve finálové sérii nad Kometou. „Větší oslavy byly rok předtím. Možná jsme už neměli tolik energie. Každopádně to byl skvělý úspěch, řada hokejistů se titulu nedočká za celý hokejový život a my jako mladí hráči jsme měli velké štěstí. Oslavy jsme zvládli statečně, drželi jsme se zkušenými mazáky statečně krok.“

Náš tým má velkou sílu

Zdeněk prožívá v letošním ročníku vydařenou sezonu. Góly střílí jako na běžícím pásu a je třetím nejlepším

#88 číslo jako Erik Lindros, líbil se mi jeho styl hry

střelcem týmu za Robertsem Burkartsem a Antonínem Honejskem. Rovněž na ledě dostává od trenérské dvojice Robert Svoboda, Martin Hamrlík velký prostor a důvěru.

Navzdory předsezonním prognózám řady hokejových expertů i novinářů se tým drží v polovině extraligové tabulky, i když byl pasován před startem extraligy do barážových příček. „Ukázali jsme, že máme velkou sílu a dokážeme se semknout. Umíme se podržet, pochválit se navzájem. Jsme jeden tým, zkrátka táhneme za jeden provaz. Cítím se skvěle, dostávám hodně prostoru na ledě. Prvořadé je, že pomáhám především týmu,“ pověděl vášnivý rybář, kterého vzal táta společně s partou z dětství jednou na rybník v Záhliních.

A dnes si tento relax nemůže vynachválit. „Božský klid a pohoda, za mnou lesy a louky. Vezmu s sebou psa a mám skvělý odpočinek a uvolnění. Největší úlovek byl kapr v délce 103 cm, na váze měl 14 kilogramů. Ale pozor, bylo to na chovném rybníku.“

V play-off je to jiný hokej

Zlínský útočník s číslem 88 má velkou oporu v rodinném zázemí. S manželkou vychovávají dva malé syny Matyáše a Tobiáše. O pokračovatele hokejového rodu Okálů určitě nebude nouze. „Říká se, že pravý chlap má za život zplodit syna, postavit dům a zasadit

DVĚ ZBRANĚ přesilovková střela a pohyb v předbrankovém prostoru

strom. Syny už mám, barák stavím kousek od Zlína a strom snad ještě stihnu zasadit.“

Bliží se závěr sezony a věřím, že alespoň do předkola play off postoupíme. Bude dost času pobavit se na

Náš tým má velkou sílu

Zdeněk se těší na nelitostné vyřazovací boje v play off, které si Zlín po roční pauze pravděpodobně opět zahraje v letošním ročníku extraligy. „Je to úplně jiný hokej, každý chce

zvednout nad hlavu pohár pro mistra. Každý je hladový po úspěchu a chce se loučit se sezonou vítězným zápasem. Hokejisté mají rádi, když o něco

jde,“ vysvětlil zarostlý vousáč.

Chtěl bych pokaždé plný zimák

Zlínský bojovník už pomalu myslí i na zadní kolečka, aktivní kariéra hokejisty je totiž věkově omezena. „Mám teprve sedmadvacet let, ale může přijít zranění či nějaká komplikace. Táta má vinotéku, možná bychom ji zkusili rozšířit. Mám hodně kamarádů, řada z nich podniká, tak uvidíme. Zatím nad tím nepřemýšlím, chci hrát ještě devět, deset let hokej,“ uzavřel pokračovatel hokejového rodu Okálů.

A jeho přání fanouškům hokejových Ševců? „Velmi si jich vážíme a děkujeme za podporu. Dříve chodilo více fandů a prostředí bylo bouřlivější. Je pravda, že odešla řada hvězd zlínského hokeje, nicméně lépe se nám hraje před plným zimákem jako v zápasech s Kometou a Spartou než před poloprázdným hledištěm.“

„Syny už mám, barák stavím kousek od Zlína a strom snad ještě stihnu zasadit.“

téma, co dále,“ objasnil Zdeněk Okál mladší. Vedle rybaření jsou jeho zálibou i motorky. Dříve jednu vlastnil, ale kvůli strachu manželky ji prodal. Zálibu našel ve volném čase i v golfu.

Zdeněk Okál ml.

Datum narození: 8. července 1990 (27 let)

Přezdívka: Očko

Číslo dresu: 88

Počet odehraných sezon v extralize: 6

Extraliga: 281 zápasů, 52 gólů (k 27.2.2018)

První zlínský zápas: 4. 3. 2011 (Pardubice)

První zlínský gól: 21. 9. 2012 (Karlovy Vary)

TOP 10

vládců zlínské střídačky

Libor Kožík, foto: archiv klubu, Zlínský deník, Jiří Zaňat, Libor Kožík

29. 11. 1997 je datum, které dělá zlínský klub jedinečným. Od tohoto data se totiž na zlínské střídačce vyměnilo pouze pět mužů. Jiné extraligové týmy mají v tomhle období celou svou extraligovou historii nebo více jak dvojnásobek trenérů. Zlín trénovala mnohá velká jména, která stojí za připomenutí.

Výčet jmen, která měla na starost taktiku zlínského (dříve gottwaldovského) mužstva je skutečně velmi pestrý a nejednou se náš klub ukázal jako odrazový můstek pro velkou kariéru. Z 27 trenérů vynikají především čtyři trenéři českého reprezentačního A-týmu (J. Augusta, M. Říha, V. Vůjtek a Z. Uher)

Zde Vám představujeme deset trenérů, kteří vedli zlínský klub v nejvíce zápasech nejvyšší české hokejové ligy během uplynulých 50 sezon.

Zlín vedli často bývalí úspěšní hokejisti, kteří po konci kariéry začali trénovat, mimojiné lze jmenovat S. Přikryla, L. Maršíka, H. Valáška nebo J. Stuchlíka, kteří se stali jak asistenty, tak hlavními trenéry.

Do desítky se přibližuje i současný vůdce střídačky Robert Svoboda, jež pravděpodobně dokončí základní část se 77 zápasy a může se do TOP 10 dostat již v čtvrtfinále play-off.

10. Jaroslav Volf 88 zápasů

přišel do Gottwaldova jako trojnásobný mistr Československa a bývalý hlavní trenér legendární Poldi Kladno. Ve Zlíně působil dvě sezony, ve kterých se mu podařilo zastavit éru sestupů a postupů z nejvyšší soutěže.

Nej. umístění: 9. místo (sezona 80/81)

9. Bohumil Kožela 98 zápasů

působil v klubu na různých pozicích více než 50 let a stal se z něj záchranář, který přišel na střídačku, když se nedařilo. Nikdy v nejvyšší soutěži sezonu nezačínal, ale čtyřikrát ji dokončil.

Nej. umístění: 8. (89/90)

8. Vladimír Vůjtek 104 zápasů

v roce 1994 poprvé opustil rodné Ostravsko a vydal se do Zlína, kde zažil první ligový úspěch - získal stříbrných medailí. Ve Zlíně strávil dvě sezony, později stanul jako uznávaný odborník na střídačce České i Slovenské reprezentace.

Nej. umístění: 2. (93/94)

7. Vladimír Kobranov 108 zápasů

je bezesporu jednou z největších legend československého hokeje. Mistra světa z roku 1948 o část kariéry připravila komunistická zlovůle. Do TJG přišel v roce 1965 a trénoval tři sezony, ve kterých dosáhl nejlepších dosavadních výsledků mužstva.

Nej. umístění: 6. (67/68)

6. Antonín Stavjaňa 128 zápasů

se jako obránce nezapomenutelně zapsal do historie klubu, kdy za tehdejší TJG odehrál 9 sezon. Se spoluhráčem Venerou vytvořili trenérské duo na přelomu millénia. Následně působil na pozici sportovního manažera, kterou opustil po mistrovské sezoně 2003/04.

Nej. umístění: 5. (99/00)

5. Zdeněk Uher 147 zápasů

hned ve své první sezoně na gottwaldovské střídačce dosáhl obrovského úspěchu, když získal první medailové umístění v historii klubu. I další dvě sezony se považují za úspěšné, jeho působení se označuje jako období stability a klidu, kdy se tým dlouhodoběji vyhnul starostem o sestup. Poslední tři sezony v kariéře působil jako asistent u národního týmu, kde slavil po boku L. Bukače zlato z Mistrovství světa 1996 ve Vídni.

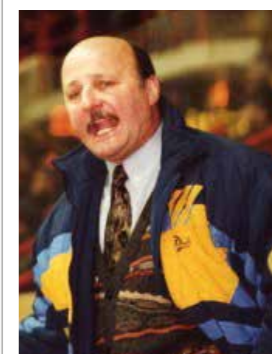
Nej. umístění: 3. (84/85)

4. Eduard Novák 153 zápasů

byl srdcem kladeňák, ale Zlín si velice oblíbil. Na zlínský (gottwaldovský) stadion přišel celkem třikrát. Poprvé se ještě jako hráč stal největší hvězdou výběru trenéra Volfa. Později se do Zlína ještě dvakrát vrátil již jako trenér. Působil zde v krušných revolučních letech, byl na střídačce při tragické nehodě L. Čajky. Do Zlína se vrátil ještě v závěru 90. let, kdy vystřídal H. Valáška. Toto působení však bylo poměrně krátké.

Nej. umístění: 7. (90/91)

3. Ernest Bokroš 288 zápasů

- 2003/04
- 2004/05

Vini, vidi, vici - tak by se dal shrnout počátek působení E. Bokroše u zlínského týmu. Přebíral celek, který skončil na 13. místě tabulky v sezoně 2002/03 a dokázal z něj udělat tým, jež vyhrál historicky první titul a v následující sezoně finálovou účast zopakoval. Ve Zlíně trénoval čtyři a půl sezony. Největší úspěchy však dokázal u slovenské reprezentace - jako asistent u A-týmu a hlavní trenér reprezentace do 20 let.

2. Zdeněk Venera 359 zápasů

- 1998/99
- 2001/02

odehrál za Zlín dvanáct sezon, byl u posledního postupu do nejvyšší hokejové soutěže v sezoně 1980. Jako trenér nejdříve trénoval zlínskou mládež, v sezoně 1997/98 se stal hlavním trenérem a v následující již získal stříbrnou medaili. Zpočátku tvořil velmi silné duo s A. Stavjaňou a po jeho boku působil i jeho nástupce - Rostislav Vlach. Ve Zlíně působil také jako generální i sportovní manažer.

1. Rostislav Vlach 389 zápasů

- 2012/13
- 2013/14

Odchovanec zlínské hokeje zde působil, až na krátké období na vojně v Jihlavě, celá 80. léta minulého století. Stal se ikonou a pravidelně se umísťoval na nejlepších místech kanadského bodování. Na počátku 90. let odešel do Finska a později do Německa. Jeho návrat do Zlína se ovšem zatím nekonal, protože posílil rivala ze Vsetína. Tam v sezoně 94/95 rozhodl legendární finále. Se Zlínem se ale hráčského úspěchu dočkal, když jako veterán pomohl k titulu v roce 2003/04. U druhého titulu o 10 let později byl již jako hlavní trenér. Do 10 sezon nastoupil jako trenér A mužstva, z toho v sedmi jako hlavní trenér. Po svém boku měl J. Juríka, R. Hrazdíru a J. Turka. Mezi největší úspěchy lze započít i stříbrné medaile z roku 2012/13, zisk Prezidentského poháru 2013/14 a především pravidelné zapojování nadějných mladých hráčů do sestavy.

Vlach, Venera a Bokroš 6 medailových úspěchů těchto trenérů jasně ukazuje, jak tito trenéři psali historii zlínské hokeje.

Ale jedna medaile bude pro zlínský hokej navždy výjimečná - zlato ze sezony 2003/04 a k tomuhle úspěchu pomohli všichni tři. Venera jako generální manažer, Bokroš z pozice hlavního trenéra a Vlach byl centrem třetího útoku.

Všichni tři se na střídačku postavili ve dvou zápasech v sezoně 2008/09, Vlach s Venerou jako trenérská dvojice proti E. Bokrošovi na střídačce Českých Budějovic.

Kdo však spojuje nejvíce tato tři velká trenérská jména? Bez pochyby legendární zlínský útočník Petr Leška, který byl nejproduktivnějším hráčem a oporou všech tří trenérů.

Nejproduktivnějším obráncem byl u všech trenérů M. Hamrлік, dnešní asistent hlavního trenéra R. Svobody.

Zuzana Veselá

Ondra mne musí na hokeji krotit

Karolína Václavková, foto: archiv Z. Veselé

Hokej je součástí jejího života. Doslova. Řeč je o sympatické blondýnce Zuzaně Veselé, manželce kapitána zlínských hokejistů Ondřeje Veselého.

Jaký je váš vztah k hokeji?

Hokej se mi líbí a baví mě na něj chodit nebo se dívat v TV. Když je jakékoliv mistrovství nebo play-off, tak sledujeme hokej doma pořád, protože i malého syna to zajímá.

Jaký jste fanoušek?

Já jsem hodně emotivní. (smích) Když jdeme s Ondrou na hokej, krotí mě a říká mi: „Prosím tě, uklidni se. To nebyl faul.“

Jste emotivnější, když jde o manžela?

Ne, to je úplně jedno. Samozřejmě, že když hraje Zlín proti někomu, tak určitě. Ale je to jedno, i kdyby manžel nehrál, stejně to prožívám, protože jde o Zlín.

Chodila jste na hokej i předtím, než jste se s Ondrou dali dohromady?

Ne, vůbec. My jsme spolu od mých dvaceti, to už bude 19 let. A předtím jsem na hokej právě nechodila. S Ondrou jsme se seznámili v Golemu (bývalý hudební klub ve Zlíně, pozn. red.). Poprvé jsem byla na hokeji až na Ondru, bylo to v sezoně 1999/00.

Jaký je Ondřej manžel? Pomáhá v domácnosti?

Ondra je moc hodný, fakt dobrý člověk. Když někdo cokoli potřebuje, pomůže. A jestli pomáhá doma? Zrovna včera vysával, tak jsem se smála, že to na něj řeknu a on říká: „Řekni jim, že nejradši vysávám ty rohy.“ (smích) Když vidí, že něco doma chybí, tak to nakoupí a malému zajde pro něco na svačinu..

Koučujete Ondřeje? Míváte připomínky k jeho hře nebo celkově ke hře?

Vůbec. To bych si ani nedovolila. On není ten typ, který by něco rozebíral. I kdybych měla nějakou připomínku, stačilo by, jak by se na mě podíval a já bych zmlkla. Když se vyhraje, je to super a je dobrá nálada. Když se prohra-

je, nemluví. Celkově není moc mluvný. On to podle mě radši rozebere s klukama v kabině. Ale se mnou ne a ani se o to nepokouším. Ani po těch letech.

Jak specifický je život po boku hokejisty?

Je to prostě práce, jen ten hokejový rytmus je jiný. V září se začne hrát a nikam se nejede do března nebo dubna. Ale letos je olympijská přestávka, tak je to lepší. Někdy je volno v pondělí, ale nemáte volné víkendy, svátky. Těch osm měsíců se opravdu točí jenom kolem hokeje. Pak si to vynahradíme, než začne nový kolotoč. Takže vy máte vlastně naplánovaný celý rok a to se nemění.

Máte syna Ondru, vzhlíží k tatínkovi? Má ambice stát se hokejistou?

Když mu bylo šest, měli ve škole napsat, co dělají jejich rodiče a on si myslel, že všichni tatínci chodí do práce hrát hokej. (smích) Ale vzhlíží k němu a hokej ho baví. Sám ho hraje, ale má teprve osm let, takže ještě uvidíme. V současné době ho baví sbírání puků: „Tatínku, máš pro mě puk?“ Taky na internetu sleduje zápasy a poslouchá hymny týmů.

Jak rádi relaxujete? Máte svůj zaručený tip?

Přes rok je těžké někam jezdit kvůli malému i hokeji, ale když můžeme, tak si zajedeme na hory. tak si sednout s knížkou. Máme také rádi dobré víno, doma si občas dáme skleničku, protože během sezony není moc možností někam jít. Vždycky se někam vydáme až po sezoně.

Jak myslíte, že se život změní po ukončení kariéry vašeho muže?

Pro mne a syna to asi nebude velká změna. Pro Ondru bude největší změna v pravidelnosti života. Máte něco od-do, trénink, zápas. Přeci jen ten hokej hraje už 21 sezón.

„Hokejový život je kolotoč - od září do dubna, v tomhle období nejsou víkendy ani svátky.“

Pod vrcholem

1998/99

Libor Kožík, foto: archiv klubu

Po pěti letech vyzval Zlín rivala ze Vsetína k odvetě za prohrané finále, ale výsledek byl stejný. Zlín v této sezoně překročil svůj stín a svou hrou vyrazil dech hokejovým odborníkům, kteří Venerovým svěřencům nepredikovali ani postup do play off.

Výsledky:	21 - 17 - 9 v ZČ	
	5 - 1 - 0 - 5 v PO	
Počet bodů v ZČ:	69 bodů	
Návštěvnost:	ZČ	 6375
(kapacita 8.300)	PO	 7844
Nejvíce bodů:	60 - Čajánek Petr	
Nejllepší střelec:	29 - Meluzín Roman	
Nejvíce asistencí:	41 - Štraub Josef	
Nejllepší „+/-“:	29 - Meluzín Roman	
Nejllepší brankař:	92,43 % - Hrazdíra Richard	

VÍTĚZNÉ ČTVRTFINÁLE proti Pardubicím sledoval vždy zaplněný zimní stadion Luďka Čajky

dí hráči Jan Marek a Martin Havlát.

Zlín v této serii opět potvrdil výkony z domácího prostředí, vyhrál zde všechna tři utkání a po velkém dramatu postoupil.

Ve finále se klub z bařova města střetnul s velkým rivalem ze Vsetína, který byl v

perfektní formě a jeho kostru tvořili zlatí olympionici z Nagana.

Do finále Zlín nevkročil šťastně, na Lapači prohrál oba zápasy a do Zlína se přesouval pod hrozbou matchballu, který obhájci prvenství okamžitě využili.

I přes neúspěch ve finále řadíme tuto sezonu mezi jednu z největších v historii zlínského klubu. Extraliga v této době patřila k absolutní špičce mezi evropskými soutěžemi a nikdo nepočítal s úspěchem mladého, ale bojovného zlínského týmu.

Předcházející sezona se nepovedla. Po zranění brankařské jedničky J. Kameše hledání důstojného nástupce nebralo konce, což se promítlo v nelichotivém jednáctém místě.

Tým se dočkal mnoha změn; opustili jej Janků, Jánoš nebo Haščák. Naopak se do Zlína vrátil Michal To-

mek a Patrik Hučko a tým se posílil o Marka Zadina.

Velkou posilou pro realizační tým byl příchod Antonína Stavjani na pozici asistenta trenéra, který vytvořil duo s mládežnickým trenérem Zdeňkem Venerou.

Mladé hvězdy na startu kariéry

Kromě zmíněných posil bylo do A-týmu zapracováno velké množství hráčů na startu jejich kariéry.

Většinu odehrál Ondřej Veselý (20 let při startu extraligy), Karel Rachůnek (19), Jaroslav Balašík, Tomáš Žižka (oba 18) doplňovaní o zkušenější - Petra Čajánka (23), Petra Lešku a Jiřího Marušáka (oba 22) a pár dalších. Do soutěže také zasáhli nadějní junioři Ivan Rachůnek a Martin Erat (oba 17).

Na začátku soutěže se tým dostal na čelo tabulky, kde se udržel celou základní část. Nový rok dokonce oslavili s 1. místem, což v konkurenci silných mužstev Vsetína, Třince a Sparty bylo velkým překvapením.

Zlín hrál velmi dobře především v

domácím prostředí. V základní části Berani prohráli pouze jedno utkání a získali 43 bodů z 52 možných, když neprohráli 24 zápasů v řadě!

Takový úspěch vyvolal ve městě velkou euforii a hlad po hokeji.

Zajímavostí bylo, že Zlín hrál pravidelně na čtyři pětky, což bylo poprvé a díky tomu dostali junioři velký prostor na ledě.

„Všichni se báli Vsetína a Sparty. Zlín chtěli dostat v play-off.“

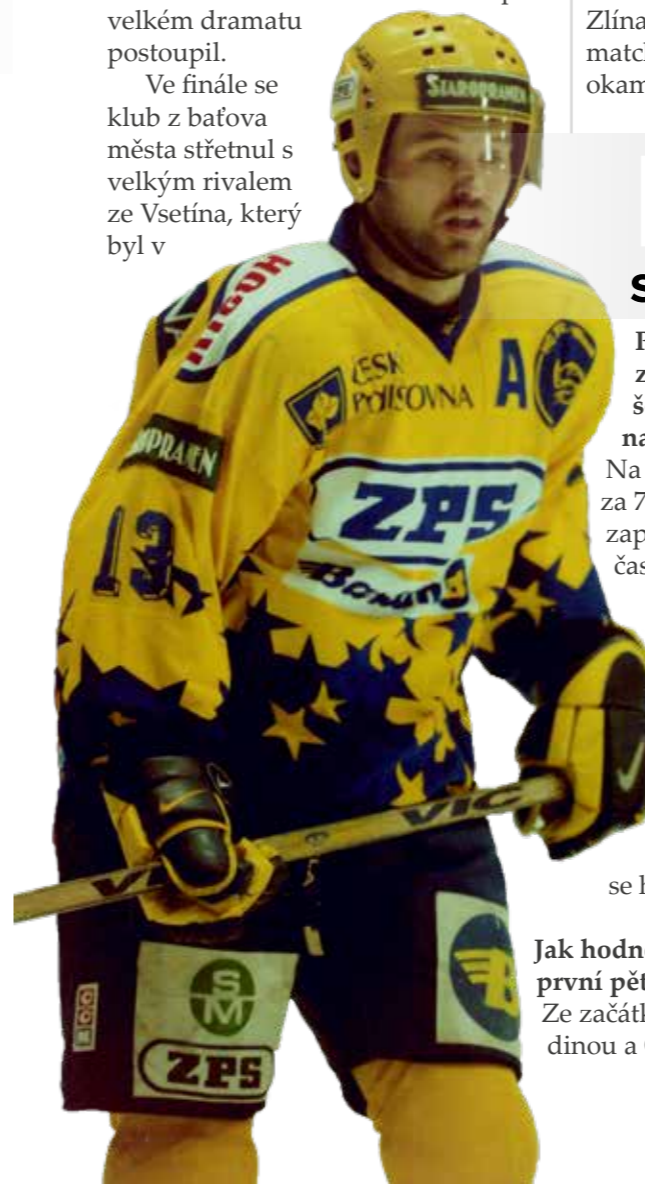
Z. Venera

Do play-off z druhé pozice

Do čtvrtfinálového duelu proti Pardubicím vcházeli Berani jako favorit, což potvrdili, když z domácího dvojzápasu získali dvě vítězství. Ústřední postavou se stal zlínský „Čavar“ Jaroslav Kameš, který ani jednou neinkasoval.

Na pardubickém ledě Zlín dostal jedinou branku a v prodloužení rozhodl tečí Hamrlíkovy střely Čajánek.

V semifinále čekal na Zlín nesmírně těžký soupeř HC Železářny Třinec plný velkých jmen jako Sekeráš, Král, Ujčík, Peterek, Zima, Jánoš nebo mla-

Roman Meluzín slivovice voněla už při rozbruslení

Příští rok to bude 20 let od zisku druhého stříbra a Vašeho odchodu ze Zlína, jak na tu dobu vzpomínáte?

Na Zlín a na to, co jsem tady za 7 let zažil, se nedá jen tak zapomenout. Byly to krásné časy.

Jak byla tato medaile cenná s ohledem na sílu soupeřů např. Třince?

Pro mne je každá medaile nějakým způsobem cenná, vždy je za ní spousta dřiny bez ohledu na to, proti komu se hraje.

Jak hodnotíte tehdejší spoluhráče z první pětky?

Ze začátku sezony jsem hrál se Zadinou a Čajánkem. Marek Zadina

před sezonou přišel (z Třince pozn.) a byl to výborný střelec.

Čája byl samozřejmě velký pan hokejista. Nerad prohrával a svou pílí to dotáhnul až do NHL a národáku.

Pak (od 19. kola pozn.) jsme hráli já s Čájou a Mirou Okálem, to byl velký bojovník a hlavně šéf kabiny. Spolupráce s nimi fungovala výborně.

Jak vzpomínáš na derby se Vsetínem?

Derby, to byly jedinečné zápasy s vynikající atmosférou, stadiony byly narvané k prasknutí, což dodávalo zápasu jiskru. Pamatuji si, že na stadionu v té době voněla slivovice už na rozbruslení.

Zlín v té sezoně zachvátila euforie, vzpomínáte na to šilenství?

Hokejem město žilo a postupem času, když jsme se v play off posouvali dál se na naši hru chodilo dívat čím dál víc a víc lidí. Byla radost hrát před takovým publikem.

Fryšara Štěpán

boj na dvou frontách

Jakub Kudláč, foto: Libor Kožík

Velmi vytiženým juniorem hokejistů Aukro Berani Zlín je v letošní sezoně devatenáctiletý útočník Štěpán Fryšara. Naskočit do extraligového týmu je pro mladíka samozřejmě velká pocta, při plné zátěži však musí zvládat také školu, na Střední podnikatelské škole jej letos čeká maturita.

Štěpáne, jak hodnotíš letošní sezonu? Nejsi překvapený, že dostáváš tolik prostoru?

„Velmi si to užívám, dostávám dost prostoru a cítím se dobře. Před sezónou mě vůbec nenapadlo, že bych mohl tak často hrát, přeci jenom nás mladých je tady hodně. Karafiát, Gago, Václavěk, všechno jsou to šikovní hráči. Říkal jsem si, že nás je opravdu hodně a těch šancí tolik nebude. Opak je ale pravdou,

Jak ses vlastně do Zlína dostal?

„S hokejem jsem začínal v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsem byl až do osmé třídy. První rok mladšího dorostu jsem strávil na Vsetíně, až poté jsem šel do Zlína.

Proč ses rozhodl jít právě do Zlína, viděl jsi tady největší šanci?

„Šel jsem do Zlína hlavně za školou, znamenalo to ale bydlení na Domově mládeže. Díky tomu jsem se osamostatnil, i když ten první rok byl těžký - sžít se s tím, že jsem v cizím městě s cizími lidmi na pokoji. Byl to nezvyk.

Kolik času strávíš v této sezoně ve škole?

Spíš vůbec žádný (smích). Chodím si tam spíše jenom dopsat písemky, do výuky už skoro vůbec nechodím. Letos mě čeká maturita, tak snad mě k ní aspoň připustí.

Dalo se lépe stíhat studium v juniorce než v A týmu?

Nyní je to pro mě dost těžké, v juniorce se to ještě dalo zvládat v pohodě, ale teď už máme v áčku tréninky dopoledne. Úplně jsem vypadl z tempa učení, naštěstí mi ale spolužáci aspoň posílají zápisky.

Nechybí Ti studentský život? Místo střetávání se spolužáky jsi denně v kabině.

Možná trochu ano, byl jsem na to zvyklý z předchozích tří let. Bavilo mne být ve třídě se spolužáky, ale současná situace je daň za to, že dělám, co mne baví.

Letos jsi dostal i příležitost v dresu Přerova, jak sis užil zápas proti Kladnu, kde nastoupil i Jaromír Jágr?

Když jsem se den předtím dozvěděl, že ten zápas budu hrát, ani jsem nemohl usnout. Byl to velký zážitek být s takovým hráčem na ledě. On je velmi silný na puku, má dobrý přehled, akorát mi přišlo, že už hrál více na zkušenosti, moc už nebruslil. Soudím podle toho, že jsem ho párkrát předjížděl.

Střední škola podnikatelská SŠP a VOŠ, s.r.o. působí ve Zlíně od roku 1992 a nabízí maturitní středoškolského studium. V rámci oboru Ekonomika a podnikání nabízí pět vzdělávacích programů.

Studenti z Aukro Berani Zlín A-tým - studuje Štěpán Fryšara, Pavel Kihůfek úspěšně vystudoval Tomáš Fořt. Mládež - studuje Dominik Luža, Jiří Suhrada, Martin Baďura a Tomáš Zemánek.

aukro

